

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 16Er/3332/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814216045
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marianna Hašková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3814216045.2

Uznesenie

Okresný súd Prievidza v exekučnej veci oprávneného: P. P. T., nar. XX.X.XXXX, Q. XXXX/XX, XXX XX T. O., v zastúpení: BUKNA, advokátska kancelária, s.r.o., Jánoškova 1545, 026 01 Dolný Kubín, proti povinnému: MAXA REALITY s.r.o., IČO: 44548982, Svätoplukova 99/37,971 01 Prievidza, v zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Suchý, spol. s r.o., Horná 13, 974 01 Banská Bystrica, o vymoženie istiny 724,46 eura s príslušenstvom, o námietkach povinného proti exekúcii a o návrhu povinného na odklad exekúcie , takto

rozhodol:

Námietky povinného proti exekúcii zamietla.

Návrh povinného na odklad exekúcie zamietla.

odôvodnenie:

Oprávnený sa návrhom z 26.8.2014 domáha vykonania exekúcie proti povinnému na základe rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/763/2013-191 zo dňa 25.6.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4.8.2014 a vykonateľnosť dňa 8.8.2014, ktorým bol zmenený rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 7C/95/2012 zo dňa 25.6.2013. Predmetom exekúcie podľa návrhu oprávneného je vymoženie istiny 724,46 eura s príslušenstvom. Poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora Mgr. Júliusa Konečného bolo súdom udelené dňa 10.10.2014.

Poverený súdny exekútor vydal dňa 20.10.2014 upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo povinnému doručené do vlastných rúk dňa 6.11.2014.

Právny zástupca povinného v zákonnej 14-dňovej lehote na pošte dňa 20.11.2014 podal námietky proti exekúcii v ktorých uviedol, že proti exekučnému titulu - rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/763/2013-191 zo dňa 25.6.2014, podal v zákonnej lehote na Ústavný súd SR sťažnosť proti porušeniu základných ľudských práv a slobôd, a to práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V ústavnej sťažnosti sa sťažovateľ domáha, aby Ústavný súd vyniesol nález, ktorým určí, že predmetným rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.6.2014 boli porušené základné práva sťažovateľa, a ďalej aby súd odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, tento rozsudok zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Trenčíne na ďalšie konanie, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Na základe uvedeného povinný navrhol, aby súd povolil odklad exekúcie, dokým nebude rozhodnuté o ústavnej sťažnosti, pretože môže byť nálezom Ústavného súdu rozhodnuté o jeho zrušení. Súčasne povinný navrhol, aby z uvedených dôvodov súd vyhovel námietkam proti exekúcii.

K návrhom povinného sa vyjadril právny zástupca oprávneného v písomnom stanovisku zo dňa 1.12.2014 v ktorom okrem iného uviedol, že o právoplatných a vykonateľných súdnych rozsudkoch platí prezumpcia ich zákonnosti a ústavnosti, dokiaľ nie je rozhodnuté inak príslušným orgánom (v prípade ústavnej sťažnosti Ústavným súdom Slovenskej republiky v konaní o ústavnej sťažnosti).

Vykonateľnosť rozsudku môže v súvislosti s podanou sťažnosťou podľa § 52 ods.2 zákona č. 38/1993 Z.z. odložiť len Ústavný súd, čo však povinný nepreukázal, takže nie sú dané dôvody uvedené v § 56 ods. 2 EP, kedy aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená. Povinný okrem skutočnosti, že podal ústavnú sťažnosť neuviedol žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o možnosti zániku vymáhaného nároku alebo o existencii skutočností brániacich vynáhateľnosti vymáhaného nároku alebo o existencii dôvodov, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná (vrátane dôvodov na zastavenie exekúcie podľa §57 EP) a vzhľadom na uvedené navrhol námietky povinného proti exekúcii v celom rozsahu zamietnuť.

Podľa § 50 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. - Exekučného poriadku (ďalej len „EP“) povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právny nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Podľa § 56 ods.2 EP aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená.

Námietky sú procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Námietky nie sú opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie štátneho orgánu. Smerujú proti exekúcii, nie proti exekučnému titulu. Predmetom námietok môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva, ktoré nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by jestvovali pred vznikom exekučného titulu, nemožno ich uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom.

Podmienky za ktorých môže súd vyhovieť námietkam, sú uvedené v citovanom ustanovení zákona. Dôvody ktoré uvádza povinný vo svojich námietkach proti exekúcii, nie sú dôvodmi, pre ktoré by bola exekúcie neprípustná alebo ktoré by bránili oprávnenému vymáhať predmetný nárok. Exekúcia sa vedie na základe spôsobilého exekučného titulu, ktorým je rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/763/2013-191 zo dňa 25.6.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4.8.2014 a vykonateľnosť dňa 8.8.2014, ktorým bol zmenený rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 7C/95/2012 zo dňa 25.6.2013.

Exekučný súd už v žiadnom prípade nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule, ani posudzovať hmotnoprávny vzťah medzi účastníkmi konania, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu.

Dôvod pre ktorý povinný žiada vyhovieť námietkam proti exekúcii a povoliť odklad exekúcie, teda skutočnosť, že exekučný titul bol napadnutý ústavnou sťažnosťou, by mohol byť dôvodom na odklad exekúcie v zmysle § 56 ods.2 EP, podľa ktorého aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená. Právnym základom na povolenie odkladu by bol odklad vykonateľnosti exekučného titulu, ktorú však povinný nepreukázal. Podľa § 52 ods. 1,2 a 3 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, upravujúcich konanie o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb, podanie sťažnosti nemá odkladný účinok. Ústavný súd môže na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení a odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak to nie je v rozpore s dôležitým verejným záujmom a ak by výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu neznamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám pri odložení vykonateľnosti; najmä uloží orgánu, ktorý podľa sťažovateľa porušil základné práva alebo slobody sťažovateľa, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom. Dočasné opatrenie zaniká najneskoršie právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej, ak Ústavný súd nerozhodne o jeho skoršom zrušení. Zákonným predpokladom na povolenie odkladu exekúcie zmysle § 56 ods.2 EP by v tomto prípade bolo dočasné opatrenie Ústavného súdu o odložení vykonateľnosti napadnutého právoplatného rozhodnutia

- exekučného titulu, ktorú skutočnosť povinný súdu nepreukázal, a preto súd návrh povinného na odklad exekúcie zamietol.

Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže povinný nenamieta žiadne iné okolnosti, ktoré by bránili oprávnenému vymáhať predmetný nárok, súd námietky povinného v celom rozsahu ako neopodstatnené zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie (§ 202 ods. 2 O.s.p.).